

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

De funere ducendo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

Aptissimum verò tempus ad fidelium corpora sepelienda est matutinum; vt scilicet pro eis Missa defunctorum ex ecclesiastico ritu, si commodè possit, & ritus non impediatur, celebretur.

Dioec. xi. p. 412.

Curandum est, nè die festo funus ducatur: aut si ducendum sit, vt fiat post Vesperas. Sed non prohibetur tamen, quin ob urgentem causam Missa conuenientis pro mortuo qui sepelitur, tali die celebretur, nisi alioquin ritus id nullo modo ferat.

De funere ducendo.

Prou. 3. vlt.

Singularum Ecclesiarum cathedralium, collegiatarum, ac parochialium Ecclesiarum clericis, vna tantum suæ ecclesiæ crux præferatur; neq; aliæ in funere deferantur, nisi quas suus quantusque clericus subsequatur. Quod si alij quoque clerici inuitati fuerint, eius rectoris qui inuitauit, crucem sequentur.

Ibidem.

Cum mortuus efferendus erit, cuiusuis ecclesiæ clerus qui vocabitur, in vnâ proximam mortui ædibus ecclesiam cõgruo processionis ordine conueniat. Inde omnes ordine procedentes bini, canentes antiphonas suo loco notatas, aut alij quos psalmos, si via longior fuerit, mortuum ab eius ædibus ad sepulturam committentur.

Cum ad ecclesiam venerint, omnes corpus suo ordine circumstent, instituta officia celebrantes; nec prius discedant, quam corpus in sepulchrum illatum fuerit.

Deinde singularum ecclesiarum clerici, eodẽ ordine quo venerant, crucem præferentes, ad ecclesiam suam redeant.

Caueant omnino Parochi, nè pallia, aut alia altaris ornamenta adhibeant, accommodentve ad ornatum feretri, aut tumbæ: sed feretro pallia adhibeantur, communibus cuiusque vicinie sumptibus comparata; atque omnibus in funere gratis accommodentur ad Concil. Prouin. 1. & 4. præscriptum.

Prou. 7. vlt. Prou. 4. tit. defunct. pa. 257. §. vbi ea nostra.

Si verò propinqui, vel hæres mortui, alio pallio proprijs expensis comparato vti voluerint; post funus illico ei ecclesiæ in qua corpus sepultum fuerit, acquisitum sit: quod si aureum vel fericum, aut omnino pretiosum fuerit, ad eiuſmodi vsu nullo modo in posterum

adhibeatur, sed in eiusdem ecclesiæ ornamentum conuertatur.

Cum ex parochia cui sæcularis sacerdos præsit, mortuus efferatur, vt in parochiali ecclesia sepeliatur, cui Regularis sit præfectus, vel contra; tunc vtrique Parochi superpelliceo & stola induti pares progrediantur. Reliqui verò regulares eum locum teneant, quem in generalibus processionibus tenere consueverunt; non obstante quavis consuetudine, vel pactioe, quam inter se fecerint.

Prou. 1. vlt.

Funeribus, defunctorum officijs, anniuersarijs concelebrandis, cum rector ecclesiæ præter clericum ministrum suum, alios etiã sacerdotes, clericosve, quorum ministerio operave vtatur accersere, adhibere ve necesse habet; hoc ordine (nisi aliud defunctus, hæresve illius voluerint) illos euocet: primò scilicet, si quos habet illius animarum cura gerendæ quouis modo socios, collegas, adiutoresve; tum illius ecclesiæ titulares, vel canonicos, vel chori ministros, vel demum capellanos: item deinde clericos alios, ecclesiasticæ functioni, officiove in ea ecclesia addictos, adscriptosve; tũ præterea alios, quos mortui hæres, aut is cuius interest, accersit euocarive maluerit; nec verò plures adhiberi vllò prætextu, etiam huius decreti liceat, quam ille velit, vel sacerdotes, vel alios, etiam clericos tantum, puerosq; clericali vestitu indutos, etiam quos illi euocati secũ duxerint: neq; rursus ad eleemosinæ emolumentive cuiusuis generis eo nomine percipiendi partem vllã; neq; denique vllum non vocatum admitti.

Prou. 4. vlt. §. Functib.

Illud Præpositi, Archipresbyteri, Parochi, Rectores, & alij quicumque clerici caueant, nè ad funus ducendum, aut officia pro mortuis celebranda, alios pro se mittant, emolumentum, aut eius partem ipsi percepturi; neq; secum pueros, aut clericos ea spe perducant, mittantve, vt eleemosinæ, quæ illis data erit, participes ipsi sint; nec sanè verò vllam eius partem vllò quouis prætextu, etiã sponte oblatam capiant: neq; item qui mittuntur plus capiant, quam si proprio solum nomine vocati essent.

Ibid. dioc. 11. pag. 428.

Funeris ducendi certa hora constitua

Ibidem.

T

185

tur, qua omnes quicumque euocati sunt conueniant, vt nulla interposita mora ad illud procedatur.

Ibidem.

Cautio sit, vt ne simplices homines quidquā superstitionis causā apud mortuum in feretro, aut in eius manibus ponant: aut aliud quod superstitionis speciem præferat, aut suspicionem habeat, committant.

Ibid. p. 158

Cadauer cum effertur, via procedatur, quæ à domo ad ecclesiam recta, ac breuis sit: si verò vsq; adeo breuis & cōpendiosa est, vt ordines eorum qui comitantur funus, intra illius fines contineri non queant, tunc via paulò longiori funus ducatur: idq; iussu, concessive sacerdotis qui funeri præest.

Ibidem.

Sermo si quis in funere habebitur, non domi, aut alio eiusmodi loco, sed in ecclesia habeatur.

Prou. I. vlt pag. 36.

Nemini quemquam in funere laudare liceat, nisi & personam, & laudationem scriptam ante probauerit Archiepiscopus: liceat tamen in funere cōcitionem habere, quæ tota referatur ad humanam miseriam fidelium oculis proponendam, omnesq; ad vigilandum, & se parandum cohortandos, vel ad alia huius generis documenta tradenda.

Prou. 4. vlt.

Qui in funere, officijs ve funeralibus, vel exequijs quidquam vt infra peccarit; eius funeris, officij ve funeralis omni elemosina emolumentoque careat omnino: pœnaq; sit Episcopi arbitrio, tam ei si acceperit, quam Præfecto, Rectorive qui dari curauit, consenserit, permiserit ve.

Quicumque à funere, funeralibus ve officijs eiusmodi abfuerit.

Qui item ad temporis, vel officij punctum ab Episcopo præstitutum non adfuerit.

Qui funere, officio ve pro mortuis non peracto discesserit, quod sit dum corpus sepulturæ traditur.

Rursus, qui non peractis funeralibus officijs discesserit.

Qui item habitu, prout Episcopus præscripserit, non cōuenierit, interfuerit ve.

Qui contra decretorum prouincialium præscriptum quidquam in illis peccarit.

Qui item alia cōmiserit ex ijs, ob quæ Episcopi iussu pro absente habendus sit.

Qui item funeris, exequiarumq; curatores, vtpote antiani, vel alio vocati nomine, per se muneris sui partes non obierint.

De Cereis, & Elemosinis.

Quoniam antiquissimi est ecclesiastici ritus, cereos accensos in exequijs, & funeribus ducendis adhibere; caueat Parochus, nè mortuorum corpora ad ecclesiam comiteretur sine lumine, etiam si gratis id officij præstet.

Luminaria verò, cerei, & funalia, quæ ob sanctiores significaciones in funere à quibuscumq; etiam dignitates obtinentibus, & ecclesiæ maioris canonicis accensa deferri decretum est; ne ante restinguantur, quàm totum officium etiā sepulturæ ritè absolutum sit: quòd si ex causa corpus tunc fortè sepeliri non possit, nec corpus tamen insepultum sine lumine relinquatur.

Quòd de luminum numero, & pondere, ac etiam de elemosina auctoritate Archiepiscopi præscriptum fuerit, id omnino seruetur. interim Parochi, alijque caueant, ne hæredes defunctorum grauent immoderatis sumptibus, maxime cum aliqua auaritiæ suspitione.

Si mortuorum hæredes ita se impie gesserint, vt religiosum exequiarum institutum negligentes, Cruci, clericis, & funeri debita lumina adhibere nolint; cogantur auctoritate Archiepiscopi ea comparare, quæ necessaria videbuntur.

Candelæ omnes, cerei, & quæ intortitia vocantur, qui circum crucem, & cadauer ad ecclesiam deferuntur, & alia quæ circa feretrum, & in altaribus, ac reliquis in locis, dum diuina officia in funere celebrantur, heredum impensa accenduntur, ita Deo oblata etiam intelligantur; vt eius ecclesiæ sacrificiæ, in qua mortui corpus humanum erit, continuo addita sint: ita tamen, vt liceat Rectori ecclesiæ, vel ijs ad quos alioqui ipsi cerci pertinerent, quòd diuinis officijs supererit, in aliam eiusdem ecclesiæ usum, vel etiam ad vitæ suæ dispensationem arbitrato suo conuerrere.

Exequiarum, sepulturæ, & annuariarum causa nemo quidquam paciscatur,

Prou. I. vlt pag. 158. Prou. 6. vlt pag. 103.

Dix. II. p. 413.

Prou. I. vlt

Prou. I. vlt. decret. 16. p. 67. Dix. II. p. 413.

Prou. I. vlt